

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010118
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7815010118.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovej v trestnej veci proti obžalovanému Josefovi A. a spol. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, 4 písm. a/, c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/45/2015 zo dňa 18. 5. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 21. septembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných Q. A. a V. A..

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 1T/45/2015 zo dňa 18. 5. 2015 uznal obžalovaných Q. A. a V. A. vinnými zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, 4 písm. a/, c/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení Zákona č. 1/2014, na tom skutkovom základe, že

že v čase od mesiaca október roku 2011 do mesiaca marca roku 2014 v Rožňave, ako poberatelia príspevku v hmotnej núdzi, napriek poučeniu pracovníkmi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave o povinnosti oznámiť príslušnému orgánu zmeny skutočností rozhodujúcich pre poberanie dávok v hmotnej núdzi v zmysle § 29 ods.1,3 Zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi, zatajili, že v čase od 26.10.2011 do 24.03.2014 uskutočnili na svoje účty č. 511642830/0900 a č. 100581973/0900, vedené v Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, vklady v hotovosti v celkovej sume 24.450,- Eur, v dôsledku čoho stratili nárok na vyplácanie dávok v hmotnej núdzi, čím štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky, v zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave, spôsobili škodu vo výške 11.823,46 Eur.

Súd obžalovanému Q. A. uložil podľa § 225 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienične odložil s probačným dohľadom a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovanej V. A. uložil podľa § 225 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienične odložil s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona uložil obžalovanej povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní. V písomných dôvodoch podaného odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedli, že podľa ich názoru vo vzťahu k výroku o vine majú zato, že

súd pochybil, keď neuveril výpovedi svedkyne Emílie A.. Súd je na omyle, keď zaujal stanovisko, že ich vyhlásenie, že peniaze, ktoré sa vložili na účet obžalovaného neboli jeho mamy, teda označenej svedkyne, ale inej osoby. Svedkyňa Z. A. celý život pracovala a tak mala svoje úspory. Súd nezohľadnil, že ona svoje peniaze, ktoré sa rozhodla vybrať prostredníctvom obžalovaného z účtu požičala svojim deťom a blízkym, ktorí to potrebovali a následne po ich vrátení ich dala vložiť na účet a teda šlo v podstate o tie isté peniaze a nie o nejaký nový príjem. Obžalovaná ani v jednom prípade nerealizovala ani jeden vklad a ani žiaden výber, dokonca nemala ani dispozičné právo k účtu. O obratoch sa dozvedela až dodatočne, keď sa začalo policajné preverovanie. Podľa ich názoru žiadne vlastné peniaze nemali a preto nedošlo k žiadnej zákonom predpokladanej zmene majetkových pomerov. Preto navrhujú napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť o ich oslobodení spod obžaloby, eventuálne po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak k správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a veľmi podrobne vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k rozhodnutiu, ktoré je predmetom tohto konania.

Záveru okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností preukazujú konanie obžalovaných, ktorým naplnili všetky pojmové znaky zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, 4 písm. a/, c/ Tr. zák. s použitím ustanovenia 138 písm. b/ Tr. zák.

Z vykonaných listinných dôkazov vyplýva, že v období od októbra 2011 do marca 2014 bol obžalovaným vyplatený príspevok v hmotnej núdzi zo štátneho rozpočtu vo výške 11 823,456 eur a zároveň z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že obžalovaní v tomto období neboli odkázaní na tento príspevok a tento im v zmysle zákona č. 599/2003 Zb. ani nepatrilo, vzhľadom na ich príjmy vo výške 24 450 eur.

Zodpovedným spôsobom sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných spočívajúcou v tvrdení, že peniaze, ktoré vkladali v spornom období na ich účty sú inej osoby. Okresný súd v tejto súvislosti správne zhodnotil, že na rozdiel od prípravného konania, kde obžalovaní uviedli, že peniaze, ktoré boli vložené na ich účty v kritickom období boli matky obžalovaného Q. A., Z. A., na hlavnom pojednávaní uviedli, že to boli peniaze inej osoby, aj podľa názoru krajského súdu z dôvodu, lebo dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní bolo preukázané, že je vylúčené, aby išlo o peniaze matky obžalovaného Q. A.. Výpoveď svedkyne Z. A., ktorá v prípravnom konaní tvrdila, že synovi dávala peniaze, aby ich vložil na jeho účet, pretože sa bála mať hotovosť doma, pričom malo ísť o peniaze z jej dôchodku a vybraných úverov, bola vzhľadom na správy od sociálnej poisťovne vyvrátená a taktiež nebolo vykonanými dôkazmi preukázané, aby si v kritickom období vybrala nejaký úver. Okresný súd nepochybil, keď vyhodnotil výpoveď svedkyne ako nepravdivú, v snahe pomôcť obžalovaným zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Podrobne sa súd prvého stupňa vysporiadal s osobami oboch obžalovaných, ich predchádzajúcim životom a so všetkými okolnosťami majúcej význam z hľadiska ukladania a účelu trestu. S prihliadnutím na doterajší bezúhonný život obžalovaných sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie ich prevýchovu a nápravu zabezpečí trest odňatia

slobody uložený na dolnej hranici trestnej sadzby s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.